

ת"פ 10199/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10199-03-22 מדינת ישראל נ' עבידאת (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים

נגד
הנאשם

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מ. חאג' יחיא

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון, בכתב האישום מתוקן בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977.
2. על פי הנתען בכתב האישום המתוקן, בתאריך 28.2.2022 בעשה 13:45 לערך, הגיעה המתלוננת ברכבה לרחוב אל פרוק בירושלים, בסמוך לבית אמו של הנאשם, וזאת על מנת לאסוף את ילדם ששהה במקום.
3. באותן הנסיבות העלה הנאשם את הילד לרכבה של המתלוננת, ובין הצדדים נתגלע ויכוח, במהלכו ביקש הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת, שהייתה ישובה ברכב. המתלוננת סירבה- או אז דרך חלון הנהג, היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו לפניה ואפה, פתח את דלת הנהג, היכה את המתלוננת באגרופים לבטנה, נטל חוט כבל טעינה של הטלפון הנייד שהיה ברכב, וניסה לכרוך אותו סביב צווארה אולם ללא הצלחה. בהמשך, המתלוננת הצליחה להדוף את הנאשם וניסתה לצאת בנסיעה מהמקום בזמן שהילד ישוב במושב האחורי של הרכב. או אז, נטל הנאשם מוט שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה, והיכה באמצעותו ברכב, כך ששבר את השמשה הקדמית, החלונות והמראות. המתלוננת נסעה מהמקום, כאשר הילד ישוב מאחור והנאשם המשיך וניסה לרדוף אחר הרכב כשהמוט בידו.
4. בהמשך נסעה המתלוננת עם הרכב לכיוון היציאה מהשכונה, כאשר היא בקשר עם השוטרים, ובהמשך פגשה בהם ברחוב סמוך, כאשר היא נסערת, מדממת מאפה, ושמשות הרכב מנופצות. השוטרים הסיעו את המתלוננת לתחנת המשטרה "עוז" ועצרו את הנאשם שהיה במקום.
5. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות: נפיחות וחשד לשבר באף, כאבי ראש ופנים והגבלה בכתיבים. עוד הלינה המתלוננת על נדודי שינה וקושי נפשי, עקב נוכחות הילד בן ה-4.5 שנים באירוע. עוד כתוצאה מהמעשים נגרם לרכב נזק: שבירת פנסים, שבירת שמשה קדמית נזק למגבים, נזק לכנף הרכב ימנית ושמאלית,

ונזק לפח הרכב בשווי כולל של 25,488 ₪.

ראיות המאשימה לעונש: רישום תעבורתי, תמונות המתעדות את החבלות במתלוננת, מסמכים רפואיים, חוות דעת שמאי (ביחס לנזקי הרכב), ודיסק המתעד את המתלוננת נסערת ומדממת תכף לאחר האירוע.

תמצית טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם הינו יליד 1986. המאשימה הפנתה לכתב האישום והחומרה העולה ממנו, עת הנאשם נוקט באלימות חמורה כלפי המתלוננת לנגד עיני בנו בן ה-4.5. צוין, כי המדובר באירוע אלים, אכזרי וחסר עכבות. צוין, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים בכבוד האדם, שלמות גופו, ושלמות נפשו של אדם.
7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים. צוין, כי לחובת הנאשם רישום תעבורתי משמעותי, נתון המעיד שהנאשם נעדר מורא החוק. את עונשו של הנאשם ביקשה המאשימה לקבוע בחלקו התחתון של המתחם, כך שיוטלו עליו 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.
8. ההגנה ציינה כי הנאשם נטל אחריות על כתב אישום שתוקן באופן משמעותי. צוין, כי בניגוד לנטען על ידי המאשימה, למתלוננת לא נגרם שבר באף, אלא שהיה חשד לשבר, זאת בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ומסמכים רפואיים שהוגשו לעיון בית המשפט. בהקשר זה הוסיף ב"כ הנאשם, כי המתלוננת עברה ניתוח באפה שנתיים קודם לכן, ובנסיבות אלו כל פגיעה קטנה באפה יוצרת דימום, או חבלה.
9. הסנגור הוסיף, כי המדובר בנאשם נעדר רישום פלילי, אשר נטל אחריות בהזדמנות ראשונה וחסך את העדת המתלוננת. מאז האירוע בני הזוג התגרשו. לדעת הסנגור, מתחם העונש ההולם מתחיל במקרה דנן, ממאסר על דרך עבודות השירות, ועד 12 חודשים. בנסיבות אלו, עתרה ההגנה להסתפק בתקופת המעצר בה נתון הנאשם, החל מסוף חודש פברואר 2022.

מתחם העונש ההולם:

10. הערכים החברתיים אשר נפגעו במקרה שלפניי, נוגעים בשמירה על שלמות גופו של אדם, שלמות נפשו, וביטחונו האישי.
11. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה של מעשים. הנאשם נקט באלימות קשה וחסרת רסן כלפי המתלוננת, בעת שהיא באה לאסוף את בנם המשותף מבית אמו. באגרופים לפניה, אפה ובטנה, בהיותו מחוץ לרכב ובתוכו, והכל לנגד עיני בנם הפעוט. שיאו של האירוע החמור בניסיון לחנוק את המתלוננת באמצעות כבל לטלפון נייד שהיה מונח ברכב. אך בכך לא די, שכן בהמשך נטל הנאשם מוט, היכה באמצעותו ברכבה של המתלוננת, ושבר את השמשה הקדמית, החלונות והמראות. בסיטואציית דברים זו, אתקשה שלא לדמיין את הסיטואציה הקשה אותה חוו המתלוננת ובנם הפעוט באותם רגעים, בעת שהם ישובים ברכב, והנאשם מכה ברכב בעוצמה, מנפץ את שמשות הרכב ושובר ממנו חלקים נוספים. בשלב מסוים, המתלוננת אזרה כוחות והצליחה להיחלץ מהמקום, כאשר הנאשם רודף אחריה עם המוט בידיו.
12. התמונות שהוגשו לתיק בית המשפט מראות את המתלוננת כאשר היא חבולה ומדממת, ומהמסמכים הרפואיים עולה, כי המתלוננת נחבלה בראשה, בפניה ובחלקי גוף אחרים. הגבלה בתנועה, נדודי שינה וסייטים, נוכח העובדה

כי בנה הפעוט חווה אף הוא את האירוע.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
14. רע"פ 9172/12 **יונדין נ' מדינת ישראל**, (21.01.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגרימת חבלה חמורה שגרם לאמו, אישה מבוגרת. מדובר היה באלימות קשה ובמעשים חוזרים ונשנים ולא במעידה חד פעמית. נידון לארבע שנות מאסר בפועל.
15. רע"פ 8699/15 **אבו האני נ' מדינת ישראל** (17.12.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין פציעה שגרמה חתך בקרקפת, על אף המלצת שירות המבחן וההליך השיקומי בו החל המערער, נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל.
16. ע"פ 4891/12 **מור נ' מדינת ישראל**, (05.11.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף יחד עם אחר את המתלונן בכל חלקי גופו וגרם לו שבר באף. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי. נידון לשנת מאסר בפועל.
17. עפ"ג (חי') 27630-05-12 **בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.12.12) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים ומכות על רקע סכסוך חניה. השכן היה כבן 75 וסבל מחבלות ברגליו, בעיניו ובפנים. נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.
18. עפ"ג (חי') 4007-01-16 **וולקוביץ נ' מדינת ישראל** (18.2.16), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בשל כך שתקף את אחותו באגרופים וגרם לה שברים וחתכים בפניה. המתלוננת נזקקה לניתוח ולתקופת החלמה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, 24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר.
19. עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (27.3.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר תקף עובר אורח שהעיר לו על מטרד שיצר עקב הפעלת מוזיקה בקול רם. הנאשם תקפו במכת אגרוף אשר כתוצאה ממנה נפל המתלונן ונגרמו לו שברים באף. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שנתן דעתו לכך שמדובר היה במכת אגרוף אחת וכי המתלונן דחף את הנאשם קודם לכן. נידון ל- 10 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר.
20. ת"פ (ב"ש) 5060-10-14 **מדינת ישראל נ' סספאי** (30.3.15), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן כשחבט בו עם מכת אגרוף לראשו, ושהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם לחבט בו במכות אגרוף וגרם לו לחבלות אשר מתבטאות בין היתר בשברים רבים באף. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.
21. אעיר ביחס לפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה את הדברים הבאים: במסגרת עפ"ג 23421-06-18 דובר בצבר אירועים של עבירות אלמ"ב ברף חומרה נמוך יותר, שהתרחשו ב-4 מועדים שונים, כאשר קיימת הייתה המלצה חיובית מאת שירות המבחן. עונשו של הנאשם הוחמר על ידי ערכאת הערעור לכדי 12 חודשי מאסר. במסגרת עפ"ג 17465-12-21 אלכסנדר פרברוב נגד מדינת ישראל (20.2.2022), נקבע מתחם עונש הולם בגין שני אירועים החל מ-15 חודשים ועד 30 חודשים. בהתייחס לפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה יש לציין, כי באותם שני מקרים הוגש

תסקיר מבחן חיובי, או שדובר בעניינים של נאשמים שעברו הליך שיקומי, ובהתאם הוטלה עליהם ענישה מרוככת, או כזו המצויה מחוץ למתחם העונש ההולם. (ראו: 3188-04-15 מדינת ישראל נגד פ.מ. (מחוזי י"ם) מיום 18.10.2017, ת"פ 26716-02-22 (מחוזי י"ם) מדינת ישראל נגד פלוני (23.10.22)).

22. בהתחשב בפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם מקרה זה הינו החל מ- 10 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשים, לצד ענישה נלווית -לרבות פיצוי למתלוננת.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1986 הודה במיוחס לו, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו. הודאתו חסכה את העדת המתלוננת ולכך משקל חשוב בגזירת העונש. הנאשם נתון במעצר החל מיום האירוע- 28.2.2022.

24. הנאשם נעדר רישום פלילי, ומעיון בגיליון הרישום התעבורתי עולה, כי לחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה חמורות. ריבוי עבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול. בנוסף, לחובתו עבירות של גרימת תאונת דרכים בהיותו נתון בפסילה, ומבלי שהוא מחזיק ברישיון נהיגה. הנאשם ריצה שתי תקופות מאסר קצרות בגין עבירות אלו, כאשר הוטלו עליו משך השנים פסילות לתקופות שונות.

25. מכלול הרשעות אלו, הגם שאין המדובר ברישום פלילי, משקף דפוס פעולה חוזר מצד הנאשם אשר הינו אדיש לסיכון שבמעשיו לשלום הציבור וביטחונו, ותוך שאלו נעשים תוך הפרת החלטות שיפוטיות הניתנות בעניינו. למרבה הצער, העבירה בתיק שבפנינו, התבצעה זמן קצר מאוד לאחר שחרורו מהמאסר האחרון בתיק התעבורה עליו נדון, והוא בבחינת עליית מדרגה, עת הוא פוגע במתלוננת באופן קשה וחמור.

26. בעניינו של הנאשם לא התבקש תסקיר מבחן, ובנסיבות אלו לא ניתן לקבוע את רמת המסוכנות להתנהגות דומה בעתיד, ומטעמים אלו סברתי כי יש לשקול בין יתר שיקולי הענישה, גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד.

27. באיזון בין השיקולים אלו, ראיתי לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי יחסית של מתחם העונש ההולם, כפי שיפורט להלן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 8000 אשר ישולם עד ליום 1.5.2023.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

עמוד 4

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועיד חזותי).